

РЕШЕНИЕ

№ 4910

гр. София, 14.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Веселина Женаварова

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2793** по описа за **2024** година докладвано от съдия Евгения Баева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационната жалба на „Транс Радиал 2000“ ЕООД със седалище и адрес на управление [населено място], срещу Решение № 274/16.01.2024 година, постановено по НАХД № 14466/2023 година по описа на Районен съд - София.

Жалбоподателят твърди, че решението е постановено при неправилно приложение на материалния закон. Твърди, че въззивният съд неправилно е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, както и че нарушението е извършено. Отделно от това твърди, че въззивният съд неправилно не е приел, че деянието не е маловажно. Моли съда да постанови решение, с което да отмени въззивното решение и да постанови ново, с което да отмени наказателно постановление. Евентуално - да отмени наказателното постановление и да го предупреди, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Претендира направените пред инстанциите съдебно-деловодни разноски.

В съдебно заседание касаторът, чрез процесуален представител, поддържа касационната жалба.

Ответникът не изпраща представител и не изразява становище по делото.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

След преценка на процесуалната допустимост и основателност на жалбата, извършена в рамките на касационната проверка по чл. 218 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, съдът намира следното:

Производството пред районния съд е образувано по жалбата на „Транс Радиал 2000“ ЕООД със седалище и адрес на управление [населено място], срещу Наказателно постановление № 22-2300396/19.09.2023 година на директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., с което на дружеството е наложена „имуществена санкция“ в размер на 1 500 лева за нарушение по чл. 414, ал. 1, вр. чл. 6б, ал. 1, т. 7 от Кодекса на труда затова, че в сключения трудов договор № 94/24.04.2023 година с Д. М. С. не е определена периодичността на изплащане на основното и допълнителните трудови възнаграждения с постоянен характер.

С Решение № 274/16.01.2024 година, постановено по НАХД № 14466/2022 година, състав на Районен съд – София е потвърдил наказателното постановление. За да постанови този резултат въззивният съд е приел от фактическа страна, че в Протокол от 23.08.2023 година, съставен от служители на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., е обективизирана извършената на „Транс Радиал 2000“ ЕООД – С., в качеството му на работодател, проверка за спазване на трудовото законодателство. Съдът е приел, че в сключения трудов договор № 94/24.04.2023 година с Д. М. С. не е определена периодичността на изплащане на основното и допълнителните трудови възнаграждения с постоянен характер. Съдът е приел, че липсата на този реквизит в сключения трудов договор съставлява нарушение по чл. 414, ал. 1, вр. чл. 6б, ал. 1, т. 7 от Кодекса на труда. Приел е, че наложената имуществена санкция в минималния, предвиден в санкционната норма, размер постига целите по чл. 12 от ЗАНН. Въззивният съд е приел, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган, в срока по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. Приел е, че актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление отговарят на изискванията по чл. 42 и 57 от ЗАНН.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените твърдения в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс, приложим по препращане от чл. 63в от ЗАНН.

Настоящият състав намира, че въззивният съд е установил относимите факти и въз основа на тях е извел правилен извод за извършено нарушение.

В Протокол № ПР2321920/23.08.2023 година, връчен на законния представител на дружеството, е обективизирана извършената на дружеството проверка за спазване на трудовото законодателство. При проверката е установено, че на 24.04.2023 година дружеството е сключило трудов договор с Д. М. С., в който не е посочена периодичността на изплащане на основното и допълнителното трудово

възнаграждение.

Видно от представения трудов договор № 94/24.04.2023 година, сключен между „Транс Радиал 2000“ ЕООД и Д. М. С., е уговорено основно месечно трудово възнаграждение в размер на 900 лева, допълнително трудово възнаграждение в размер на 0,6 % за всяка прослужена година и друго – по преценка на Комисията, в зависимост от степента на изпълнение на служебните задължения.

Видно от представените Вътрешни правила за работната заплата на „Транс Радиал 2000“ ЕООД работната заплата се изплаща не по-късно от края на месеца, следващ месеца, през който е положен труда, като при заявено желание, може да се изплаща аванс от 10-то до 15-то число на месеца, следващ месеца, за който се отнася.

Съгласно разпоредбата на чл. 66, ал. 1, т. 7 от Кодекса на труда реквизити на трудовия договор са размера на основното и допълнителните трудови възнаграждения с постоянен характер, както и периодичността на тяхното изплащане.

Сключеният трудов договор не съдържа реквизита, поради което е осъществен състава на нарушението по чл. 414, ал. 1, вр. чл. 66, ал. 1, т. 7 от Кодекса на труда.

Съдът намира за неоснователно твърдението на жалбоподателя, че случаят е маловажен, тъй като наетото лице е запознато с периодичността на изплащане на уговореното трудово възнаграждение. Вярно е, че във Вътрешните правила за работната заплата периодичността на изплащане на трудовите възнаграждения е уредена, но на първо място, липсват доказателства, че същите приети от дружеството (липсва подпис на законния представител) и на второ място, липсват доказателства, че С. е запознат с тези правила. В длъжностната характеристика, връчена на служителя, е посочено задължение за запознаване с Вътрешните правила, но не са представени доказателства, че това задължение е изпълнено.

С оглед на горното проверяваното решение следва да се остави в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН съдът

Р Е Ш И

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 274/16.01.2024 година, постановено по НАХД № 14466/2023 година по описа на Районен съд - София.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:
2.

1.

